

## L 150 og L151

# Kommentarer på Miljøministerens svar på DANVA henvendelse - Bilag 1



**DANVA**

Dansk Vand- og  
Spildevandsforening

## Beskatning

### Indledning og konklusion

DANVA's brev af 01.04.2009 har Miljø- og Planlægningsudvalget sikret blev besvaret i et brev fra By- og Landskabstyrelsen dateret 14.04.2009.

Foreningen har bemærkninger til Skatteministeriets bidrag i denne forbindelse.

Det synes oplagt at konkludere, at en række økonomiske, og skattemæssige problemstillinger kan løses, såfremt de af lovforslaget omfattede forsyningsvirksomheder ved deres inddragelse under skattepligt får mulighed for – på linje med almennyttige foreninger mv. og foreninger og fonde omfattet af fondsbeskatningsloven – at foretage skattemæssig fradrag for henlæggelse til brug for opfyldelse af forsyningsformålet.

### Detaljerede kommentarer

Det bestrides, at den række af spørgsmål DANVA har stillet udvalget vedrørende beskatning af forsyninger i deres essens handler om, at DANVA mener, at vand- og spildevandsforsyninger er almennyttige, og at den hidtidige skattefrihed derfor bør oprettholdes under en eller anden form. Det var vort håb, at spørgsmålene ville blive besvaret. Dette er dog kun sket delvist.

DANVA har gennem den langstrakte høringsproces stedse peget på, at vand- og spildevandsforsyningerne har almennyttige karakteristika, herunder navnlig at de ikke har til formål at indtjene et overskud til ejerne, som er det væsentlige karakteristikum for skattepligtige aktiviteter.

DANVA betvivler, at forligspartierne med deres bemærkninger om, at vand- og spildevandsforsyninger skal underlægges de almindelige regler for selskabsskattepligt har været opmærksom på, at de almindelige regler for skattepligt vil indebære, at de dele af forsyningsvirksomhedernes takster, som opkræves – ikke til dækning af den løbende drift, men med henblik på opsparing til brug for senere, større renoveringer og nyanlæg - alt andet lige vil blive beskattet med 25 %. Dette nødvendiggør, at de nævnte opsparelsbeløb forhøjes med samme procent. En sådan beskatning af beløb, der opkræves over taksterne til henlæggelse til sådanne senere større renoveringer og nyanlæg, vil således direkte modarbejde forsyningsvirksomhedernes iværksættelse af større renoveringer og nyanlæg.

Skatteministeriet undlader i sit svar at gøre opmærksom på, at de nævnte virksomheder netop ikke tilsigter at producere et overskud til ejerne. Det bestrides som udokumenteret og ulogisk, hvorledes forsyningerne langt hen ad vejen ville kunne investere sig ud af skattebetalingen. Skatteministeriet bør redegøre for sine argumenter herfor. Ikke kun i indkomstår, hvor der måtte være store engangsindtægter, vil skattebetaling blive udløst. Skattebetaling vil, som nævnt, blive en realitet i alle de tilfælde, hvor forsyningsselskaberne over taksterne opkræver beløb med henblik på senere nyrenoveringer og nyanlæg. Disse opkrævninger vil udgøre en skattepligtig indkomst uden, at der herved er tale om store engangsindtægter.

Det er således positivt, at også Skatteministeriet nu erkender, at forsyningsselskaberne ikke ved indkomstopgørelsen, hvoraf selskabsskat skal betales, kan foretage fradrag for midler, der henlægges med henblik på fremtidige investeringer – midler som netop opkræves over taksterne med henblik på sådanne fremtidige renoveringer og nyanlæg.

Skatteministeriet gør gældende, at det forhold, at der ikke kan foretages skattemæssigt fradrag ved indkomstopgørelsen af de henlæggelser, der foretages til senere større re-

noveringer og nyanlæg, vil tvinge forsyningerne til at tænke mere rationelt og erhvervs-mæssigt til gavn for forbrugerne. Vi anmoder Skatteministeriet om at redegøre for ratio-nalet bag dette udsagn. Det forekommer os at være tale om udokumenterede postuler uden hold i virkeligheden.

Når Skatteministeriet anviser, at forsyninger f.eks. kan nedsætte taksterne for forbru-gerne, således at de mere svarer til, hvad der løbende er behov for, er dette det samme som at sige, at der ikke over taksterne skal reserveres beløb til fremtidige renoveringstil-tag og nyinvesteringer. Ved at undlade at foretage henlæggelser (opsparing) med hen-blik på sådanne senere nødvendige renoveringer og nyanlæg, vil indtægterne naturlig-vis blive reduceret til det der svarer til de den løbende drift nødvendige skattemæssigt fradragsberettigede omkostninger, herunder fradragsberettigede ordinære skattemæs-sige afskrivninger på allerede bestående anlæg, såfremt fastsættelse af de skattemæs-sige indgangsværdier herpå i øvrigt giver mulighed herfor.

Skatteministeriet anviser, at finansiering af større investeringer i stedet kan foretages ef-ter samme model som den andre erhvervsvirksomheder anvender, nemlig gennem op-tagelse af lån. Vi beder Skatteministeriet oplyse om rationalet bag dette udsagn. Opta-ges lån, skal forsyningsvirksomhederne over taksterne opkræve beløb til forrentning og afdrag på sådanne lån. Den del af taksterne, som opkræves til dækning af renteudgifter, vil som udgangspunkt kunne være skatteneutral, idet renteudgifterne som udgangs-punkt vil være fradragsberettigede. Derimod vil den del af taksterne, som opkræves til afvikling af lånene, udgøre en skattepligtig indkomst, og kun i det tilfælde, at de ordinære skattemæssige afskrivninger på større renoveringer eller nyanlæg svarer til den del af taksterne, der opkræves til låneafvikling, vil der være tale om skattemæssig neutralitet.

Henset til de ovennævnte sammenhænge er der ingen grund til, at de nævnte forsy-ningsvirksomheder ikke lovgivningsmæssigt skulle indrømmes skattemæssig fradrags-ret for henlæggelser til nyrenoveringer og større nyanlæg, idet der herved skabes over-ensstemmelse mellem den regnskabsmæssige – og den skattemæssige behandling af henlægger (opsparing) til brug for større renoveringer og nyanlæg.

Skatteministeriet udtaler om muligheden for at trække midler ud af forsyningssektoren til ejerne følgende: "Med mindre der andet sted i lovgivningen måtte være fastsatte forbud mod udlodning af udbytte, vil således efter de nævnte selskabsretlige regler kunne ske udbytteudlodning."

Vi undrer os over, at Skatteministeriet ikke er vidende om, at det er et udtrykkeligt vilkår i den politiske aftale, der ligger til grund for lovgivningen, at midlerne skal blive i sekto-ren.

Det bestrides, at forsyningerne varetager økonomiske og erhvervsmæssige interesser. Som bekendt har f.eks. kommuner kun i visse helt særlige situationer mulighed for at drive erhvervsmæssig virksomhed. Det er således uforståeligt, hvorledes Skatteministe-riet kan mene, at de kommunalt ejede forsyninger varetager økonomiske og erhvervs-mæssige interesser. Alle de private vandforsyningsvirksomheder, som har opfyldt betin-gelserne i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, for drift af skattefri vandforsyningsakti-videt, har således alle det fælle kendetegn, at de netop ikke varetager økonomiske og erhvervsmæssige interesser. En betingelse for selskabernes skattefrihed er således, at de indvundne midler alene anvendes til formålet, og at forsyninger fra de nævnte forsy-ningsvirksomheder står åben for enhver inden for det område, hvori forsyningsvirksom-heden arbejder. Det er således ikke lovligt at udelukke visse forbrugere fra leverancer,

fordi at der ikke er økonomiske og erhvervmæssige interesser i at forsyne de pågældende forbrugere.

Det er ligeledes misvisende, når skatteministeriet hævder, at de pågældende forsyningsvirksomheder sælger en vare/ydelse. Herved ledes tankerne hen på et frit marked, der reguleres af udbud og efterspørgsel. Det er der ingenlunde tale om, de nævnte selskaber fungerer under et bevillingssystem, der indebærer leveringspligt uanset hvilke økonomiske og erhvervmæssige interesser selskabernes bestyrelser måtte have. Når Skatteministeriet skriver "Der er ikke tale om udlodninger, men om handel." må det konstateres, at ministeriets udtalelse er ganske uforståelig, og vi anmoder om, at dette forklares.

Karakteristik for private vandforsyninger, der i øjeblikket er skattefri efter selskabsskatte- lovens § 3, stk. 1, nr. 4, er det, at vandforbrugerne tillige er medlem af vandforsyningen og ikke har ret til formuen ved udtræden. Sådanne selskaber vil efter deres vedtægt typisk vedrørende den subjektive skattepligt være at henføre til selskabsskatte lovens § 1, stk. 1, nr. 6 vedrørende andre foreninger, Kooperationer, stiftelser og selvejende institu- tioner for så vidt foreningen mv. ikke er omfattet af fondsbeskatningsloven. Efter nævnte bestemmelse omfatter skattepligten alene indtægt ved erhvervmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed. Når Skatteministeriet således skriver, at sådanne foreninger og selvejende institutioner mv. er skattepligtige af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed, og at dette også gælder deres omsætning med vandforbrugerne, er dette direkte i strid med selskabsskatte lovens § 1, stk. 5, hvoraf fremgår følgende: "Overskuddet, som de i stk. 1, nr. 6 nævnte foreninger mv. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervs- mæssige virksomhed." Under de ovennævnte forudsætninger er Skatteministeriets be- svarelse således vildledende og i strid med lovgivningen på dette punkt. Dette beder vi ligeledes om en kommentar på.